

melighed. Men hvorfor var det ærede Medlem fra Odense Ordfører i denne Sag? Det plejer at være det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der er Ordfører for Socialdemokratiet. Det bliver naturligvis et indre Partispørgsmaal, hvordan de ærede Medlemmer have delt denne Rolle mellem sig. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds er detroniseret som Ordfører, eller at det har været Meningen, og i hvert Fald, har det været Meningen, tror jeg ikke, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds vilde have magtet det. Nej, jeg tror, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ikke har villet have med denne Sag at gøre. Jeg tror, at han lige saa lidt som det socialdemokratiske Hovedstadsblad har ønsket at beskæftige sig videre med denne Sag. Det har vist været ham lidt utiltalende at danse efter den Fløjte, som har lydt i de radikale Blade i denne Sag. Og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har sikkert her handlet klogt for sin egen Skyld ved ikke at beskæftige sig med den, men overlade Ordførerskabet til sin Sidemand.

Hvad for øvrigt de Udtalelser, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds fremkom med, angaar, maa jeg sige, at det forbavser mig, at de vare saa lidt saglige, som de vare. Jeg har i Dag læst det ærede Medlems Tale igennem og næsten ikke fundet et sagligt Moment deri. Naa, det kan jo være, at det ærede Medlem med Hensyn til Sagligheden har kunnet holde sig til det ærede Medlem fra Ringsted, for denne skal jeg i alt Fald ikke bebrejde, at han ikke holdt sig til Sagen og refererede sagligt — om han refererede saa godt, som ønskeligt var set fra vor Side, er et andet Spørgsmaal, men saglig, det var han. Om det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds maa jeg sige, at i højere Grad end saglig var han voldsom. Men det ærede Medlems Mangel paa Saglighed gav sig nogle Udslag, som ikke vare heldige og da navnlig, naar han refererede. Det ærede Medlem ankede over Referater, som ikke havde været saa gode, som han syntes, de burde være. Saa burde det ærede Medlem selv have refereret rigtigt. Jeg skal give et Par Prøver paa, hvorledes det ærede Medlem refererede. Han siger bl. a. om den højtærede Justitsministers Referat, da Sagen i November angaaende Dr. Muus' Afskedigelse var for her, at da „refererede

den højtærede Justitsminister kun det, som kunde anses som kompromitterende for Læge Langhoff og derigennem for Dr. Muus. Han anførte alt, hvad der kunde findes, som talte mod Læge Langhoff og mod Dr. Muus“. Det kan jo være, at det ærede Medlem ikke har sat sig grundigt nok ind i Sagen, men har han det, maa han vide, at det var netop det, som den højtærede Justitsminister ikke gjorde. Han udelod netop i sit Referat væsentlige Dele af de Anker, der kunde rejses mod Læge Langhoff. Det synes jeg, det ærede Medlem maa vide. Det er altsaa et af de gale Referater. Da det ærede Medlem senere kom til at referere, hvad der var sket i Finansudvalget, var det ligeledes galt. Han sagde — det staar Spalte 3808, man kan slaa efter —: „Dertil kommer, at Ministeren nægtede at udlevere Akterne i den Hoffske Sag til Finansudvalget“. Og det ærede Medlem føjede til, at det var „de Akter, som vare forelagte Magistraten, men som Magistratens Medlemmer kun havde haft nogle faa Øjeblikke til at sætte sig ind i“, han siger, at disse Akter „maatte vi ikke en Gang faa i Finansudvalget, det var fortrolige Aktstykker, sagde den højtærede Minister“. Det er jo ikke rigtigt. Den højtærede Minister har ikke nægtet at udlevere Akterne i den Hoffske Sag til Finansudvalget. Der ligger her for os et Aftryk af disse Akter. Men af hvad det ærede Medlem senere sagde, fremgaar det, at han sigtede til noget andet. Det ærede Medlem tilføjer senere: „Imidlertid lykkedes det ved en anerkendelsesværdig kraftig Optræden af et af Finansudvalgets Medlemmer at faa disse Aktstykker udleverede, saaledes at vi fik dem at læse, men der blev levnet os meget kort Tid dertil“. Altsaa Ministeren har nægtet at udlevere disse Akter til Finansudvalget, saaledes refererede det ærede Medlem. Maa jeg dertil først sige: Ministeren havde en Forpligtelse til at udlevere Aktstykkerne paa Udvalgets Anmodning. Et Rigsdagsudvalg har Myndighed til at kræve alle mulige Oplysninger. Jeg erindrer ikke, om der overhovedet er nogen Grænse for denne Ret, i hvert Tilfælde ikke, hvor der er Tale om Aktstykker af denne Art. Men det er ikke et enkelt Medlem af Udvalget, der har denne Ret, det er Udvalget som Udvalg, og for at en Udlevering kan ske, er den formelle Fremgangsmaade den, at et Medlem, der ønsker Aktstykkerne udleverede, stiller Forslag derom og faar det bevilget af Udvalget. Paa den anden Side har man aldrig i et Udvalg, hvor jeg har sid-